

A Győri Ítéltábla a dr. Báles Máté ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Horváth Antal ügyvéd által képviselt ... alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Győri Törvényszék előtt folyamatba tett perében Győrött, 2018.évi október hó 17.napján P.20.293/2017/44.szám alatt hozott ítélet ellen az alperes részéről 45.sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja és a felperes által az alperes javára 15 napon belül fizetendő elsőfokú perköltség összegét 127.000 (egyszázhuszonhétezer) forintra felemeli.

Köteles a felperes 15 nap alatt megfizetni az alperesnek 12.700 (tizenkettőezer-hétszáz) forint másodfokú perköltséget.

A feljegyzett 15.000 (tizenötezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 50.000 forint sérelemdíjat, míg ezt meghaladóan a keresetét elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy ugyanezen határidőn belül fizessen meg az alperesnek 25.400 forint elsőfokú perköltséget. Megállapította, hogy a feljegyzett kereseti illeték és a szakértői díj az állam terhén marad.

Ítéletének a fellebbezés szempontjából releváns jogi indokolása szerint a felperesnek a testi épsége, mint személyhez fűződő jogának megsértése miatt kért 13.000.000 forint kártérítés megfizetése iránti keresetét túlnyomó részt alaptalannak ítélte. Rögzítette, hogy a perbeli jogvita elbírálására a Ptké.51.§-a alapján az 1959.évi IV.tv. (rPtk.), valamint az 1979.évi XI. tvr. rendelkezései az irányadók.

A beszerzett igazságügyi orvosszakértői szakvélemény alapján megállapította, hogy a rovarcsípések maradandó nyomok hátrahagyása nélkül gyógyultak. Ezért a személyhez fűződő jogok csekély mértékű megsértését állapította meg a felperes tekintetében. Az rPtk.355.§./4/ bekezdése alapján erre figyelemmel az alperest 50.000 forint kártérítés megfizetésére kötelezte.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes 99,9 %-ban pervesztes lett, ezért az alperes javára 25.400 forint perköltség megfizetésére kötelezte.

Az elsőfokú ítéletnek kizárólag a perköltség megállapítására vonatkozó rendelkezése ellen az alperes fellebbezést nyújtott be, melyben kérte annak megváltoztatását és a megállapított elsőfokú perköltség összegének bruttó 177.800 forintra (140.000 forint + ÁFA) történő felemelését. Fellebbezésének indokolásául előadta, hogy a részére megítélt 25.400 forint méltánytalanul alacsony, figyelemmel a 32/2003/VIII.22./IM. rendelet 3.§-ában foglaltakra. Kiemelte, hogy az

alperesi képviselő három tárgyaláson részt vett, és három előkészítő iratot terjesztett elő, valamint számtalan mellékletet. Hangsúlyozta, hogy a felperes pervesztessége - mint ahogy az ítélet is rögzítette - 99,9 %, erre, valamint az alperesi képviselő által ténylegesen kifejtett jogi tevékenységre figyelemmel rendkívül alacsony az elsőfokú bíróság által megítélt perköltség összege.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, annak helyes indokai alapján.

Hivatkozott az rPp.81.§./2/ bekezdésében foglaltakra, amely szerint, ha a per kártérítésre irányul az ellenfelet akkor is kötelezni lehet a terhére megállapított marasztalási összegnek megfelelő perköltség megfizetésére, ha a bíróság a követelt összegnél kevesebb összeget ítélt meg, de a követelt összeg nem tekinthető nyilvánvalóan eltúlzottnak.

Hangsúlyozta, hogy a felperes pernyertes lett, így nem róható a terhére, hogy magasabb összegben jelölte meg a kártérítési igényét, mint amennyit a bíróság végül megállapított. Laikusként nem volt tisztában a jelenlegi bírói gyakorlatban a hasonló esetekre megállapított - igen csekély - kártérítési összegekkel.

Az ítélet tábla az alperes fellebbezését az rPp.256/A.§./1/ bekezdésének b/pontja alapján tárgyaláson kívül, és az rPp.253.§./3/ bekezdése értelmében a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta el, és azt az alábbiak szerint részben alaposnak ítélte.

Az alperes által hivatkozott 32/2003/VIII.22./IM. rendelet 3.§./2/ és /6/ bekezdésében foglaltak szerint tízmillió forint feletti, de százmillió forintot meg nem haladó pertárgyérték esetén a megállapítható munkadíj ötszázezer forint és a tízmillió forint feletti összeg 3 %-a + ÁFA. Ezt az összeget a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel.

Töretlen a bírói gyakorlat abban, hogy az idézett jogszabály csupán azokat a kereteket határozza meg, amelyek között a bíróság az ügyvédi munkadíjat megállapítja. E határokon belül a perérték nem az egyedül irányadó tényező a munkadíj számításánál, hanem a bíróságoknak figyelemmel kell lenni a ténylegesen végzett ügyvédi munkára, az ügy jellegére és jelentőségére is (BH.1994.678.).

Nagy perértékű ügyekben az ügyvédi munkadíj mértékének figyelembe vétele szükségképpen lefelé korrigálja a perérték alapján megállapítható munkadíjat. A lefelé történő korrekció azonban nem terjedhet odáig, hogy a mérlegelés során a pertárgyérték teljesen figyelmen kívül maradjon. Az ügyvédi munkadíjat nem lehet kizárólag csak a kifejtett tevékenységhez arányosítani, az ilyen mérlegelés jogszabálysértő, az a 32/2003/VIII.22./IM. rendeletbe ütközik. (BH.1996.321.)

Ugyanakkor a bíróságoknak a mérlegelési tevékenységük során önmérsékletet kell tanúsítaniuk, hiszen a munkavégzés mértékével kirívóan arányban nem állóan megállapított ügyvédi munkadíj sértheti a társadalom értékítéletét.

A jelen perben a pertárgy értéke 13.000.000 forint volt, de az ítélet tábla szerint a per nem volt bonyolult. Az alperes jogi képviselője három tárgyaláson jelen volt, és 5., 15. és 37.szám alatt előkészítő iratot is előterjesztett, valamint számtalan mellékletet csatolt. Az előkészítő iratok közül azonban kizárólag a 37.számú volt részletes, az előző kettő rövidebb tartalmú volt. Ugyanakkor az elsőfokú bíróság jogerősen 50.000 forint kártérítést állapított meg a felperes javára. Ezt is figyelembe véve az ítélet tábla megítélése szerint az rPp.81.§./2/ bekezdése nem alkalmazható, mivel a felperes keresete eltúlzott volt, hiszen az elsőfokú ítélet is rögzítette, hogy a felperes 99,9 %-ban lett pervesztes.

Ezért az ítéletábra az alperesi képviselő által végzett jogi munka mennyisége, minősége és a három tárgyaláson történő részvételre, valamint a már fentebb hivatkozott IM. rendeletben foglaltakat is figyelembe véve az elsőfokú perköltség összegét 100.000 forintban és 27 % áfában, tehát mindösszesen 127.000 forintban állapította meg.

Mindezen indokok alapján az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének a perköltségre vonatkozó rendelkezését az rPp.253.§./3/ bekezdése szerint részben megváltoztatta és a felperes által az alperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összegét bruttó 127.000 forintra felemelte.

Az ítéletábra a másodfokú perköltségről az rPp.81.§./1/ bekezdése alapján rendelkezett és az összeg megállapításánál figyelemmel volt arra, hogy a másodfokú eljárásban az alperes fellebbezése túlnyomó részt eredményes lett.

A peres eljárásban a felperes teljes személyes költségmentességben részesült, míg az alperes az Itv.5.§./1/ bekezdés c/pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986/VI.26./IM. rendelet 13.§./1/ bekezdése és 14.§-a értelmében az állam viseli.

Győr, 2019.január 15.

Dr.Havasiné dr.Orbán Mária sk.
a tanács elnöke

Dr.Vass Mária sk.
előadó bíró

Dr.Molnár Andrea sk.
bíró